

Scénář k rozhlasové reportáži

Miroslav Bouček

Zpracovali žáci 8. třídy ZŠ Špitálská, Praha 9

Tatána H.
Tobiáš H.
Eliška K.
Veronika K.
Eliška Z.

Blížil se konec 2. světové války, který ovlivnil osudy mnoha lidí. Jeden z nich byl tehdy sedmnáctiletý Miroslav Bouček, který sám o sobě říká, že nebyl žádný válečný hrdina ani politik, ale viděl a zažil hodně věcí, o kterých by se mělo mluvit.

Přes Prahu často přelétávaly bombardéry, a i když nebyla jejich cílem, bombardování se jí nevyhnulo. Byly zabity stovky lidí a mnoho domů bylo zničeno.

„V 6 ráno jsem šel prostě do práce a viděl jsem hořet Emauzy. Tak to byl pohled, který člověka v tom momentě zaskočí.“ A teď co, a teď jsme si říkali tak i ti Američani to sem na nás šoupnou?

Američané důsledkem chyby v navigaci shodili bombu na Prahu namísto Drážďan. Náhodným svědkem dalšího požáru po bombardování se stal Miroslav na cestě na nucené práce na Moravu

„když jsme odjížděli z Prahy, tak ten vlak jel kolem toho ČKD, který zrovna bylo den předtím bombardovaný, takže jsme prostě viděli, jak je to tam zplanýrovaný.“

Miroslav se podílel se na kopání protitankového příkopu, který měl zamezit průchodu Rudé armády. Jeho účel hodnotí s úsměvem.

„Budovali jsme slavný Moravský val. Samozřejmě to bylo víceméně pro legraci, protože Ti Sověti, to s těma T34 to přejeli jako nic. A ještě shodou okolností, ti naši slavní velitelé toho lágru byli tak blbí, že tam nechali dřevěný most a teďka samozřejmě už věděli, že ta fronta jde tak ten most nestačili zlikvidovat, tak ti Rusáci po tom mostě přejeli jako nic.“

Na začátku května se Mirek vrátil do Prahy. Zažil osvobození Břevnova vlasovci a pomáhal stavět barikády. Rudá armáda neměla moc dobrou pověst, ale pan Bouček vzpomíná i na pozitivní věci.

„U nás shodou okolností byl poručík Rudé gardy. Neměli jsme se špatně, protože on hrozně miloval moji maminku, Bábuška, bábuška, bábuška mu upekla buchty a on byl celý šťastný. To znamená, měli jsme salámy, měli jsme to jejich kafe.“

Ten poručík později skončil na Sibiři.

Miroslav zažil oslavy konce války. Nadšení mu dlouho nevydrželo. S dalším politickým vývojem přišlo rychlé vystřízlivění.

Panu Miroslavovi je 90 let a je celý život evangelík. Nejen v období 2. světové války mu pomáhala jeho víra. Zažil mnoho zlého, ale na lidi možná i díky své víře nezanevřel.

„Já vždycky říkám, že v člověku je kus anděla a kus ďábla, jde o to, co u vás převáží.“